

El Suprem rebutja el recurs d'una empresa citrícola contra el Castor

La societat Río Cenia havia demanat la revocació de la llicència d'exploració del magatzem de gas natural

M. M./AGÈNCIES

La sala contenciosa-administrativa del Tribunal Suprem ha rebutjat un recurs presentat per l'empresa Río Cenia en contra del real decret en què es concedeix a Escal UGS la llicència d'exploració de l'emmagatzematge subterrani de gas de Castor. Río Cenia és una empresa de cítrics amb seu a Alcanar que s'ha vist perjudicada pel projecte, ja que el gasoducte i la planta terrestre afecten diverses de les seves finques en producció, situades al terme municipal de Vinaròs.

En la seva resolució, el Suprem entén que Río Cenia no té legitimació per impugnar la concessió d'exploració, ja que aquest tràmit té com a objecte exclusivament determinar l'empresa que operará l'emmagatzematge subterrani, situat a 22 quilòmetres de la costa.

El Suprem reconeix que la llicència d'exploració també va acompanyada de requisits relacionats amb les instal·lacions situades a terra, però al mateix temps entén que «l'objecte de la concessió segueix sent el determinar si l'empresa sol·licitant compta amb un projecte rigorós d'emmagatzematge subterrani de gas en l'emplaçament proposat i que compleixi amb la legislació, així com si la pròpia empresa està capacitada per dur a terme aquesta explotació».

Per aquest motiu, coincideix amb Escal UGS en què la llicèn-

La planta terrestre d'operacions del projecte Castor. FOTO: JOAN REVILLAS

L'APUNT

Pendents del Ministeri d'Indústria

■ L'anomenat projecte Castor d'emmagatzematge subterrani de gas natural ha suposat una inversió de 1.300 milions d'euros. La constructora ACS és al darrere de la iniciativa, a través de l'empresa Escal UGS. La instal·lació consta d'una planta terrestre situada entre Vinaròs, Alcanar i Ulldecona, una planta marina a 22 quilòmetres de la costa del Montsià i un gasoducte que les uneix, bona part del qual

transcorre pel subsòl marí. Els treballs previs sobre el terreny van començar fa prop de tres anys i a finals del passat mes de maig va finalitzar la totalitat de les obres previstes, així com el període de proves de les instal·lacions. El ministre d'Indústria, José Manuel Soria, va afirmar que la seva posada en marxa es podria retardar per tal que la inversió no encarís la factura del gas. Per la seva banda, Escal UGS

va negar haver rebut cap notificació i va anunciar que posaria en marxa el magatzem a mitjan juny. Però la companyia encara haurà d'esperar més. I és que la setmana passada encara no disposava dels permisos d'Indústria i no va poder participar en la subhasta convocada per poder accedir al l'anomenat gas coixí, que ha d'injectar prèviament al subsòl marí abans de començar a funcionar com a magatzem.

cia concedida es refereix a l'emmagatzematge a 22 quilòmetres de la costa, per la qual cosa «no afecta en cap cas els interessos de Río Cenia», relacionats amb terrenys a terra. Segons el Suprem, l'empresa demandant tam-

poc no té legitimació per utilitzar arguments relacionats en matèria urbanística i de costes, ja que no ocupa el domini públic marítim-terrestre.

Els opositors al projecte tenien en aquest recurs al Suprem

una de les últimes cartes per aconseguir que no tirés endavant. Amb tot, ara les obres s'han acabat però de moment el magatzem no ha començat a operar perquè no ha pogut adquirir el gas coixí que requereix.